

Arrest

nr. 346 993 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 8 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DHONDT, die loco advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Gaza-Stad. U studeerde tot het derde jaar van het secundair onderwijs. U werkte in Gaza in de bouw, in de landbouw en als poetshulp. U verliet Gaza op 16 november 2021 omdat u een beter leven wou opbouwen en uw familie wou helpen. U reisde via Egypte naar Turkije, waar u op 17 november 2021 aankwam. U vond er werk in fabrieken en in de bouw. Omdat u er niet in slaagde een verblijfsvergunning te verkrijgen in Turkije reisde u op 27 augustus 2023 verder naar Griekenland. U kwam aan op het Griekse eiland Mytilini en verzocht er om internationale bescherming. U werd erkend als vluchteling op 17 september 2023. Op 25 of 26 september 2023 verliet u het opvangcentrum op Mytilini en reisde u verder naar Athene, waar u op 27 september 2023 aankwam. U verbleef twee weken bij een kennis en daarna leefde u op straat en in parken. U kreeg voeding van organisaties en ook van restaurants als u er hielp met poetsen. U zocht naar werk door twee interimkantoren

te bezoeken en door u naar de verzamelplaatsen voor werknemers te verplaatsen. Op die manier werd u vier dagen gekozen om een dag arbeid te verrichten, maar u werd niet altijd uitbetaald door uw werkgever.

U verliet Griekenland op 15 december 2023 en reisde samen met een vriend naar Duitsland, waarbij u op uw reis door België passeerde. U verzocht in Berlijn om internationale bescherming en verbleef in een opvangcentrum in Neurenberg. Nadat u in Duitsland drie keer een negatieve beslissing ontving reisde u op 9 december 2024 naar België. U verzocht in België om internationale bescherming op 11 december 2024.

Bij een terugkeer naar Griekenland vreest u dakloos te zijn en honger te lijden.

Op 13 augustus 2025 bezorgde uw advocaat per e-mail nog uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende kopieën neer: uw Palestijns paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw UNRWA kaart, uw Griekse verblijfsvergunning, uw Griekse reispas, uw AFM, documenten betreffende uw verblijfsstatus in Duitsland en uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

U maakt onvoldoende concrete elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Gevraagd hoe het met uw gezondheid gaat antwoordt u 'perfect' (NPO, p. 2). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werpt u op dat uw psychologische toestand niet goed is en dat u moe bent omwille van de situatie in Gaza. Gevraagd om toe te lichten welke klachten u daardoor ervaart geeft u aan geen symptomen te hebben, behalve dat u de wereld haat (NPO, p. 14). U legt geen documenten neer om uw verklaringen betreffende uw psychologische toestand te ondersteunen en verklaarde bij registratie van uw aanvraag voor internationale bescherming en bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u geen problemen van medische of psychologische aard kent en bijzondere procedurele noden heeft (Registratie verzoek om internationale bescherming (VIB) d.d. 11.12.2024; Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 26.06.2025; Vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ, d.d. 26.06.2025). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Eurodac Marked Record 12.12.2024; bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 26.06.2025; documenten 4-6). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO, p. 8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het CGVS is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het CGVS heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het CGVS is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in

Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het CGVS besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en onderdak voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregerende materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

U verbleef iets meer dan een maand in een opvangcentrum op Mytilini. Nadat u naar Athene reisde, verbleef u er twee weken bij een kennis tegen betaling (NPO, p. 9, 11). U kon de huur niet langer betalen en leefde de rest van uw verblijf in Griekenland op straat en in parken (NPO, p. 11). U kreeg voeding van organisaties en ook van restaurants wanneer u er 's avonds ging poetsen (NPO, p. 12). U kon zich douchen in restaurants en cafés (NPO, p. 12). U zocht naar werk door naar een plein te gaan waar werknemers zich verzamelen en vond op die manier op vier verschillende dagen werk (NPO, p. 12). U bezocht twee keer een interimkantoor, maar daar werd u verteld dat u de taal moest spreken (NPO, p. 12, 13). U bezocht taalscholen om Grieks te leren, maar u startte geen opleiding omdat dit geld kost (NPO, p. 12).

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U verzocht nooit om hulp van de Griekse overheid in uw zoektocht naar werk en vond geen organisaties die daarmee zouden helpen (NPO, p. 12). Nochtans zijn er meerdere organisaties in Athene die vluchtelingen hierin ondersteunen, gaande van carriëradvies tot het aanbieden van trainingen en het leggen van contacten met werkgevers (Landeninformatie, stuk 3). Ook wat taallessen betreft, kan er opgemerkt worden dat er in tegenstelling tot wat u verklaart (NPO, p. 13) wel degelijk gratis taalcursussen worden aangeboden aan volwassenen in Athene (Landeninformatie, stuk 4).

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u zelfredzaam bent. U kon uw vertrek uit Gaza zelf in stappen regelen, terwijl u op dat moment nog minderjarig was (NPO, p. 7). U woonde vervolgens 21 maanden in Turkije, had er steeds onderdak en vond er meerdere tewerkstellingen waarmee u zichzelf onderhield, ondanks dat u na het vervallen van uw Turks visum illegaal in het land verbleef (NPO, p. 7, 8). In Griekenland kon u zelf de procedure doorlopen om uw Griekse documenten te verkrijgen (NPO, p. 4, 5), wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Ook legde u contacten met andere vluchtelingen die voor u en samen met u naar Griekenland reisde en werd u meerdere keren door werkgevers geselecteerd om een dag arbeid te verrichten (NPO, p. 9, 12). U begrijpt naast Arabisch ook wat woorden Engels (NPO, p. 7). In België kon u met vrienden naar een eigen adres verhuizen en schreef u zich in voor een opleiding (NPO, p. 2, 3).

Verder verklaart u dat u in België dreigende voicemail ontving van een persoon die u in Griekenland geld had geleend en eiste dat u dit terugbetaalde (NPO, p. 10-11). U blokkeerde zijn nummer en heeft sindsdien niets meer van hem gehoord (NPO, p. 10). U maakt dan ook onvoldoende concreet deze persoon te vrezen

bij een terugkeer naar Griekenland. Bovendien kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, verwacht worden dat u bescherming van de Griekse staat zou krijgen indien u hier om zou verzoeken.

Ook kan erop gewezen worden dat u in Griekenland over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw Griekse reispas beschikte, documenten waarover u nog steeds beschikt en die u bij een vriend in België onderbracht om ze te beschermen (NPO, p. 4; documenten 4 en 5). Gevraagd naar uw fiscaal registratienummer (AFM) bevestigt u hierover te beschikken en legt u dit document voor (NPO, p. 5; document 6).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het CGVS is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt.

Het CGVS wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. U verklaart dat u in Griekenland niet over een AMKA beschikte (NPO, p. 5). U wist dat dit voor toegang tot gezondheidszorg diende, maar vroeg het niet aan omdat het geld koste en u over een goede gezondheid beschikt (NPO, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u bewust geen verdere stappen ondernam om uw AMKA aan te vragen, waaruit geenszins de intentie blijkt dat u een duurzaam bestaan in Griekenland probeerde op te bouwen.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of

migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (NPO, p. 2), is het CGVS van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten zijn niet bij machte om een ander zicht op bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft – u legt een kopie van uw Palestijns paspoort en een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart neer (documenten 1 en 2) – dient vooreerst te worden gesteld dat noch uw identiteit, noch uw Palestijnse nationaliteit in deze worden betwist. Uw UNRWA kaart (document 3) heeft betrekking op uw situatie in Gaza, en is als dusdanig niet pertinent in de beoordeling van uw vrees t.a.v. Griekenland. De documenten betreffende uw verblijfsstatus in Duitsland (document 7) bevestigen uw verklaringen dat uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland geweigerd werd. Verder legt u kopieën van uw Griekse reispas en verblijfsvergunning neer en uw originele AFM (documenten 4, 5 en 6). Dat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus geniet en dat u door de Griekse autoriteiten verscheidene (verblijfs)documenten werden uitgereikt staat in deze beslissing geenszins ter discussie. Betreffende uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud (document 8), die door uw advocaat aan het CGVS bezorgd werden op 13.08.2025, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel haalt verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel werpt verzoekende partij de schending op van het redelijkheidsbeginsel.

In een derde middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*”.

In een vierde en tevens laatste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij de notities van haar persoonlijk onderhoud (bijlage 3), het rapport “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025 (bijlage 4), het “*Country Report: Greece 2022 Update*” van AIDA (bijlage 5), het rapport “*Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen*” d.d. december 2017 van Caritas (bijlage 6), de Nansen-nota “*Nansen note 2025-3. Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RVV*” (bijlage 7) en een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (bijlage 8).

2.2. Op 25 maart 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage het AIDA-rapport “*Country Report. Greece. Update on 2024*” d.d. 18 september 2025 (bijlage 1), twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (bijlagen 2 en 3), een rapport van Ulyse d.d. 20 juni 2024 (bijlage 4), een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (bijlage 5), een brief van RSA d.d. 16/01/2026 (bijlage 6) en nieuwe Griekse wetgeving inzake de “*(h)erformulering van het kader en procedures voor terugkeer van burgers van derde landen*” (bijlage 7) (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 17 april 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“U maakt onvoldoende concrete elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Gevraagd hoe het met uw gezondheid gaat antwoordt u ‘perfect’ (NPO, p. 2). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werpt u op dat uw psychologische toestand niet goed is en dat u moe bent omwille van de situatie in Gaza. Gevraagd om toe te lichten welke klachten u daardoor ervaart geeft u aan geen symptomen te hebben, behalve dat u de wereld haat (NPO, p. 14). U legt geen documenten neer om uw verklaringen betreffende uw psychologische toestand te ondersteunen en verklaarde bij registratie van uw aanvraag voor internationale bescherming en bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u geen problemen van medische of psychologische aard kent en bijzondere procedurele noden heeft (Registratie verzoek om internationale bescherming (VIB) d.d. 11.12.2024; Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 26.06.2025; Vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ, d.d. 26.06.2025). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake haar verwijzing naar haar mentale gezondheidstoestand. Tot op heden brengt zij geen enkel medisch of psychologisch attest bij inzake haar mentale gezondheidstoestand. Waar in het verzoekschrift nog geopperd wordt dat de *“psychische nood waarin verzoeker verkeert, (...) uit de verklaringen van verzoeker (blijkt) die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud”* en de *“non-verbale signalen”*, stelt de Raad evenwel vast dat noch uit het verloop van het persoonlijk onderhoud noch uit de verklaringen en/of houding van verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud kan worden afgeleid dat verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest een gehoor af te leggen. Zoals reeds in de bestreden beslissing bemerkt, verklaarde verzoekende partij bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud nog zich *“perfect”* te voelen en wierp zij pas op het einde plots op dat haar psychologische toestand niet goed is omwille van de situatie in Gaza (notities CGVS, p. 2 en 14). Gevraagd om dit toe te lichten, gaf zij evenwel aan geen symptomen te hebben, behalve dat zij de wereld haat (notities CGVS, p. 14). Hieruit kan allerminst worden afgeleid dat zij niet in staat zou zijn geweest een persoonlijk onderhoud af te leggen. Hoewel *an sich* kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad dat, gelet op het voorgaande, *in casu* evenwel niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming

van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 19 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig tot 18/09/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 08/11/2023 tot 07/11/2028) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 4; ADET en reispaspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 4-5); ‘Eurodac Marked Record’ d.d. 12/12/2024 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit

neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het bijgebrachte schrijven van een aantal Griekse (hulp)organisaties (d.d. 19/11/2025), de brief van RSA (d.d. 16/01/2026) en de bijgebrachte nieuwe Griekse wetgeving werpen hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief van verschillende Griekse (hulp)organisaties op het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Verder onderstreept de Raad dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigten van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Zij het ten slotte nog opgemerkt dat uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19/11/2025 van een aantal Griekse (hulp)organisaties geenszins kan worden afgeleid dat er in Griekenland geen hulporganisaties meer actief zouden zijn die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. Integendeel, uit de in het schrijven verschaft informatie blijkt dat er in Griekenland tot op heden nog steeds (hulp)organisaties actief zijn die hulp bieden aan statushouders inzake basisbehoeften, zoals eten, zich wassen en onderdak. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.6. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 4), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*). Tevens blijkt zij nog steeds in het bezit te zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoonde dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, alsook van haar origineel Grieks reispaspoort (notities CGVS, p. 4).

Verder blijkt uit haar verklaringen en de door haar bijgebrachte stukken dat zij in Griekenland tevens in het bezit werd gesteld van een fiscaal registratienummer (AFM) (notities CGVS, p. 5; AFM (origineel gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6)). Dient in verband met het fiscaal registratienummer (AFM) te worden opgemerkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van zijn AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Immers liet zij na een AMKA aan te vragen, omdat het geld kostte en zij over een goede gezondheid beschikte (notities CGVS, p. 5). Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

De Raad wijst er hierbij op dat hiervoor geenszins actief AMKA-nummer vereist is, doch dat een AMKA-nummer volstaat. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 24 en 34). In de relevante passages (p. 22 en 34) worden evenwel geen bronnen genoemd die deze circulaire logica bevestigen. Geen enkele van de andere beschikbare bronnen bevestigt dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hiervan geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Het verslag *“Feitenonderzoek”* stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 37). Uit de *“COI Focus Grece. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail”* d.d. 13 februari 2026 (bijlage 1 van de aanvullende nota van verwerende partij), waarin bijkomend onderzoek werd gedaan naar deze kwestie, blijkt dat een AMKA-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem, doch dat dit geenszins over een actief AMKA-nummer moet gaan. Van een cirkelredenering tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst is dan ook geen sprake. Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Verder blijkt uit de landeninformatie nog dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in ERGANI om de AMKA te activeren. Nergens uit de voorliggende informatie kan afgeleid worden dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA. Zij het hierbij nog opgemerkt dat waar in de door verzoekende partij bijgebrachte brief van RSA (d.d. 16/01/2026) gesteld wordt dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, deze stelling blijkt te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023, dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 (in werking sinds 1 april 2024). Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, hetgeen thans wel het geval is. Verzoekende partij toont geenszins *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om voormelde documenten die gevraagd worden in het kader van een AMA-aanvraag te bekomen en dat zij hierdoor geen toegang heeft tot de Griekse arbeidsmarkt.

2.4.7. Voorts dient door de Raad te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Met name dient te worden vastgesteld dat zij zeer kort na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus en nadat zij in het bezit werd gesteld van haar Griekse verblijfsdocumenten Griekenland verliet. Meer bepaald werd haar op 19 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend, verkreeg zij haar Griekse verblijfsdocumenten begin oktober 2023 en verliet zij Griekenland op 15 december 2023 (notities CGVS, p. 4 en 9). De beslissing om Griekenland te verlaten maakte zij eind november of begin december 2023 (notities CGVS, p. 13), *i.e.* amper twee maanden na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocumenten. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Dit wordt bovendien bevestigd door haar verklaringen over haar verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland haar rechten te doen gelden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling en taallessen.

Verzoekende partij verklaart dat zij na de toekenning van haar vluchtelingenstatus het opvangcentrum te Mytilini diende te verlaten, waarop zij naar Athene reisde (notities CGVS, p. 8). In Athene verbleef zij twee weken bij een kennis tegen betaling (notities CGVS, p. 9 en 11). Hierna kon zij de huur niet langer betalen en leefde zij de rest van haar verblijf in Griekenland op straat en in parken (notities CGVS, p. 11). Zij kreeg

voeding van organisaties en ook van restaurants wanneer zij er 's avonds ging poetsen (notities CGVS, p. 12). Verder kon zij zich douchen in restaurants in cafés (notities CGVS, p. 12). Zij zocht naar werk door naar een plein te gaan waar werknemers zich verzamelen en vond op die manier op vier verschillende dagen werk (notities CGVS, p. 12). Zij bezocht twee keer een interimkantoor maar daar werd haar verteld dat zij de taal moest spreken (notities CGVS, p. 12-13). Zij bezocht taalscholen om Grieks te leren, maar zij startte geen opleiding omdat dit geld kost (notities CGVS, p. 12). Evenwel verzocht zij nooit om hulp van de Griekse overheid in haar zoektocht naar werk en vond zij geen organisaties die daarmee zouden helpen (notities CGVS, p. 12). Nochtans zijn er meerdere organisaties in Athene die vluchtelingen hierin ondersteunen, gaande van carrièreadvies tot het aanbieden van trainingen en het leggen van contacten met werkgevers (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, stuk 2). Ook wat taallessen betreft, kan er opgemerkt worden dat er in tegenstelling tot wat zij verklaart (notities CGVS, p. 13) wel degelijk gratis taalcursussen worden aangeboden aan volwassenen in Athene (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, stuk 3). Uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19/11/2025 van een aantal Griekse (hulp)organisaties blijkt weliswaar dat sommige van de in deze informatie vermelde organisaties hun activiteiten intussen geheel dan wel gedeeltelijk hebben stopgezet, doch dient te worden benadrukt dat blijkens de in het schrijven verschaft informatie zulks pas geschiedde in de loop van 2024/2025, *i.e.* ruim na het vertrek van verzoekende partij uit Griekenland op 15 december 2023. Bovendien kan hieruit *an sich* niet worden afgeleid dat er thans in Athene geen (andere) organisaties meer zouden zijn die hieromtrent ondersteuning bieden. De verklaringen van verzoekende partij getuigen dan ook geenszins van ernstige inspanningen om haar leven in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Waar in het verzoekschrift nog opgeworpen wordt dat verzoekende partij in Griekenland geen psychologische hulp kreeg voor haar psychische problematiek, bemerkt de Raad evenwel dat nergens uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij getracht heeft psychologische zorg te bekomen. Integendeel, zij stelt dat zij een goede gezondheid heeft, dat zij in Griekenland geen nood had aan medische zorg en dat zij dan ook geen AMKA aanvraag (notities CGVS, p. 5). Zij gaf uitdrukkelijk aan dat zij in Griekenland geen medische problemen (fysiek dan wel psychisch) kende (vragenlijst 'Bijkomende vragen M-status Griekenland' (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Dit betoog in het verzoekschrift kan dan ook allerminst ernstig worden genoemd. Dient in dit kader overigens nog te worden opgemerkt dat uit de voorliggende informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-51; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 268).

2.4.8. Daarnaast verklaart verzoekende partij nog dat zij in België dreigende voicemail ontving van een persoon waarvan zij in Griekenland geld had geleend en die eiste dat zij dit terugbetaalde (notities CGVS, p. 10-11). Na het blokkeren van diens gsm-nummer hoorde zij evenwel niets meer van hem (notities CGVS, p. 10). Verzoekende partij maakt dan ook onvoldoende concreet deze persoon te vrezen bij een terugkeer naar Griekenland. Bovendien kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, verwacht worden dat zij bescherming van de Griekse staat zou krijgen indien zij hierom zou verzoeken.

2.4.9. Verder maakte verzoekende partij nog gewag van racisme door de Griekse bevolking (notities CGVS, p. 10), doch merkt de Raad vooreerst op dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud, wanneer hiernaar gevraagd, geen concrete persoonlijke voorvallen kon opnoemen waarbij zij het slachtoffer zou zijn geworden van racisme (notities CGVS, p. 10). Daarenboven, zelfs indien verzoekende partij in Griekenland geconfronteerd zou zijn geweest met racisme of indien zulks het geval zou zijn bij terugkeer naar Griekenland, bemerkt de Raad dat hieruit op zich evenmin kan blijken dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of

xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In het verzoekschrift wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij, doch zonder dat enige concrete verduidelijking wordt gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen in hoofde van verzoekende partij. Zoals *supra* reeds vastgesteld, wordt dienaangaande evenmin enig medisch en/of psychologisch attest bijgebracht. Deze aangehaalde psychische problematiek berust dan ook louter op blote beweringen en hieruit kan geenszins worden opgemaakt dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van een psychische problematiek die van dien aard en/of ernst is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Zij toont dan ook evenmin aan nood te hebben aan zware zorg en/of een complexe monitoring. Hoewel ook hier *an sich* niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. De Raad treedt de commissaris-generaal immers bij waar deze in de bestreden beslissing in dit verband volgende terechte en pertinente vaststellingen doet: *“Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u zelfredzaam bent. U kon uw vertrek uit Gaza zelf in stappen regelen, terwijl u op dat moment nog minderjarig was (NPO, p. 7). U woonde vervolgens 21 maanden in Turkije, had er steeds onderdak en vond er meerdere tewerkstellingen waarmee u zichzelf onderhield, ondanks dat u na het vervallen van uw Turks visum illegaal in het land verbleef (NPO, p. 7, 8). In Griekenland kon u zelf de procedure doorlopen om uw Griekse documenten te verkrijgen (NPO, p. 4, 5), wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Ook legde u contacten met andere vluchtelingen die voor u en samen met u naar Griekenland reisde en werd u meerdere keren door werkgevers geselecteerd om een dag arbeid te verrichten (NPO, p. 9, 12). U begrijpt naast Arabisch ook wat woorden Engels (NPO, p. 7). In België kon u met vrienden naar een eigen adres verhuizen en schreef u zich in voor een opleiding (NPO, p. 2, 3).”* Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.12. De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijns paspoort en haar Palestijnse identiteitskaart (docs. 1 en 2 (kopieën)) betreffen louter haar identiteit en herkomst, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan. Haar UNRWA-kaart (doc. 3 (kopie)) heeft slechts betrekking op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staat los van haar situatie in Griekenland. De documenten betreffende haar verblijfsstatus in Duitsland (doc. 7 (originelen gezien)) bevestigen dat haar verzoek om internationale bescherming in Duitsland geweigerd werd, hetgeen evenmin betwist wordt. Haar Griekse verblijfsvergunning, reispas en AFM (docs. 4, 5 en 6 (kopieën)) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten verkreeg dewelke nog steeds geldig zijn alsook een AFM bewees, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. Haar opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud (doc. 8), die door haar advocaat aan het Commissariaat-generaal bezorgd werden op 13 augustus 2025, zijn ten slotte niet van aard om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen. De gedane correcties zijn immers niet van invloed op voorgaande beoordeling.

2.4.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.17. Verzoekende partij toont, waar zij in haar aanvullende nota van 25 maart 2026 stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op wat voorafgaat, verder niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

2.4.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT